

ЕКОНОМИСТА СТОЈАН СТАМЕНКОВИЋ УПОЗОРАВА

Нереалан буџет гура инфлацију

Бруто домаћи производ Србије (БДП) у прошлој години није реално повећан за један одсто, како се обично рачуна, већ је реално опао у тој години за око два одсто, изјавио је јуче сарадник Економског института **Стојан Стаменковић**. То значи да је потрошња опала мање од пада БДП-а, уз процену да ће БДП у овој години реално опасти за 2,5 одсто, и ако се има у виду да је укупна потрошња реално опала лане за око један одсто и у овој години између 1,5 и два одсто, изјавио је Стаменковић на представљању новог броја „Макроекономских анализа и трендова“.

Према његовим речима, то би, уз сушу, осетно слабљење динара у првој половини године, монополе и картеле на тржишту, требало узети

као један од фактора јачања инфлације у Србији упркос рецесији. Стаменковић је навео и да је услед оптимистично планираног раста неизвесна путања смањивања буџетског дефицита наведена у Фискалној стратегији јер се уместо кумулативног раста за наредне три године од 7,6 одсто, може очекивати само половина тог раста.

Он је напоменуо и да се за наредне три године може очекивати негативни нето прилив кредита од око две милијарде евра - прво због тога што банке у условима нове европске регулативе не могу увећавати пласмане, а други разлог је што се стопа сервисирања дуга, као однос плаћања главница и камата према приливу од извоза робе и услуга, у 2013. пење на 40 одсто.

То је далеко изнад стопе од 25 одсто која се прихвата као стопа која не угрожава стабилност у међународним плаћањима, додао је. Ситуација у финансијском делу биланса државе постаје у условима високих дефицита проблематична јер ће у следеће три године недостајати око 5,5 милијарди евра, па се могу истопити девизне резерве, рекао је Стаменковић.

Алтернативни сценарио подразумевао би политику очувања девизних резерви на приближно овогодишњем нивоу до краја 2015, међутим, смањила би се расположива средства, што значи да би се или смањиле инвестиције и угрозио привредни раст или би опадала лична потрошња, при чему је питање да ли је то социјално одрживо, додао је.

С друге стране, озбиљно смањење спољнотрговинског дефицита захтевало би и осетно слабљење динара што би „погурало“ цене у поређењу са њиховом улогом у прикривању реалног пада зарада и пензија, објаснио је Стаменковић. Имајући све то у виду проистиче да се целовите реформе не смеју одлагати, а то подразумева поједностављење свих услова за нове инвеститоре, подршку државе изградњи инфраструктуре, као и одвајање дела издатака за пензије од буџета, навео је овај економиста.